

Lovforslagets ovenangivne Regelsynes imidlertid at ville være lidet heldigt. Dels vilde man nødes til at komme ind paa det i det enkelte Tilfælde ofte vanskelige Spørgsmaal, om Afgangen til en anerkjendt Sygekasse har været tilstede, dels vilde man ved at begunstige samtlige de Arbeidere, om hvilke det maatte erkjendes, at saadan Afgang havde været udelukket, skabe en Ulighed mellem Arbeiderne, som ofte ikke vilde være til disse virkelige Krav. Forholdet kan nemlig stille sig saaledes, at Formodningen bestemt taler imod, at de Paagjældende vilde have benyttet Afgangen til at indtræde i en anerkjendt Sygekasse, om saadant havde været muligt, f. Ex. naar de tidligere have opholdt sig paa Steder, hvor Indtrædelse i en anerkjendt Sygekasse havde staaet dem aaben, men de have ladet denne Afgang være ubenyttet. Naar Sygdomsforsikringen lettes saa meget som tilfattet ved Loven om anerkjendte Sygekasser, synes det ikke ubilligt, at den Enkelte kommer til at bære sin Del af Følgerne af, at en Sygekasse ikke findes paa det paagjældende Sted. At der herved vil blive givet en særdeles virksom Tilskyndelse til Sygekasseinstitutionens Udbredelse, turde derhos være at forudsætte.

Som ovenfor bemærket, gaar det foreliggende Forslag i Overensstemmelse med det af Kommissionen uarbejdede Forslag ud paa, at Midlerne til Bestridelse af den ved Loven hjemlede Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde tilveiebringes af de paagjældende Arbeidsgivere i Forening. Ved Bestemmelsen af, hvormeget Arbeidsgiverne aarlig skulle erlægge til Fyldestgjørelse af den dem paalagte Sikringspligt, kan imidlertid et af to Systemer følges. For hvert Ulykkestilfælde kan der strax ved første aarlige Opkrævning tilveiebringes hele den Kapital, som svarer til samtlige de Udbetalinger, der efter en Sandsynlighedsberegning ville foranlediges ved det ommeldte Ulykkestilfælde. Efter dette System (Dækningsystemet) vilde der altjaa ved det enkelte Aars Opkrævning kun blive at tage Hensyn til de i Aarets Løb indtrufne Ulykkestilfælde, men paa den anden Side vilde de herved paadragne Forpligtelser ogsaa fuldt blive dækkede ved Opkrævningen. Bortset fra en mulig Tilvæxt eller Tilbagegang i de forsikringspligtige Erhverv, vilde de aarlige Opkrævningsbeløb efter dette System strax for det første Aar begynde med et Beløb, som fremtidig vil holde sig temmelig uforandret. Dette Beløb er i Kommissionsbetænkningen, jfr. Side 90, for de Erhvervs Bedkommende, som af Kommissionen ere foreslaaede inddragne under Forsikringen,

anslaaet til ca. 400,000 Kr. Efter det andet System (Ligningsystemet) bliver der for hvert Aar at opkræve det Beløb, som netop svarer til de i Aarets Løb foregaaede Udbetalinger saavel i Anledning af nyindtrufne som tidligere Ulykkestilfælde, uden at Hensyn tages til de ved Ulykkestilfældene paadragne Forpligtelser for Fremtiden. For det første Aar efter Forsikringens Straftreden vil Opkrævningsbeløbet herefter kun udgjøre en i Forhold til det ovennævnte Dækningsbeløb ringe Sum, efter Kommissionens Beregning ca. 27,000 Kr., og den vil derefter aarlig stige indtil det Tidspunkt, da der indtræder Ligevægt imellem tilkommende nye Forpligtelser og de ældre Forpligtelser, der bortfalde paa Grund af Dødsfald o. lign. Naar dette Tidspunkt er naaet, vil det aarlige Opkrævningsbeløb, som i Betænkningen anslaaes da at ville være steget til ca. 600,000 Kr., holde sig uforandret. Om hvilket af disse Systemer, der bør komme til Anvendelse paa Opkrævningen af Arbeidsgivernes Bidrag til Arbeidernes Ulykkesforsikring, har der i Tyskland og Østerrig ved Behandlingen af Lovforslagene om Ulykkesforsikringen været ført en levende Debat, hvorefter indeholdes udførlig Fremstilling i den paa Kommissionens Foranstaltning uarbejdede Oversigt over fremmed Ret paa dette Omraade. Resultatet er blevet, at Ligningsystemet er blevet accepteret i Tyskland, dog saaledes, at der i den første Aarrække i Forbindelse med Understøttelsesomkostningernes aarlige Beløb opkræves et i Forhold hertil staaende Beløb til Dannelsen af en Fond for hvert Forsikringsfamsund, medens Dækningsystemet er blevet gennemført i Østerrig.

Med Hensyn til, at det Beløb, som for Danmarks Bedkommende aarlig vilde være at opkræve efter Dækningsystemet, og som efter Kommissionens Beregning vilde udgjøre ca. 400,000 Kr., formenes at ville være forholdsvis let at bære, selv om det paalagdes strax, har Kommissionen bygget sit Forslag paa Dækningsystemet, idet Kommissionen har anset det ønskelig at undgaa, at Erhvervene undergives de i Begyndelsen stærkt veglende Paaligninger, saavel som at der til Lettelse for Nutiden lægges allerede paadragne Forpligtelser over paa Fremtiden.

I Modsatning hertil har Regjeringen, som det ses af det foreliggende Forslags § 13, ment at burde antage Ligningsystemet, saaledes som dette efter den tyste Lov er modificeret ved aarlige Opkrævninger af Tilleggsbeløb til Dannelsen af en Fond. Af de Betragtninger, der ere blevne fremsførte til